

MARTTI LUTHER

Onko Kristuksen risti unohtunut

On kummallista, että Kristuksen risti on päässyt niin unohtumaan, sillä eikö se ole ristin unohtamista, kun kukaan ei halua kärsiä, vaan mieluummin ristiä karttaen elää mukavasti ja rauhassa? Sinun on omakohtaisesti koettava, millaista on kärsiminen Kristuksen kanssa. Kun hän kärsi sinun puolestasi, etkö sinä kärsisi hänen puolestaan ja samalla omasta puolestasi?

Kaksi Vanhan testamentin tekstiä viittaa Kristukseen. Toinen niistä on: "Sinä olet ihmislapsista ihanin" (Ps. 45:3) ja toinen: "Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta" (Jes. 53:2). Nämä kohdat on ilmeisesti ymmärrettävä eri tavalla. Luonnolliselle silmälle hän oli alhaisin ihmisten joukossa, pilkan kohde, mutta hengen silmille ei ole ketään häntä kauniimpaa. Ruumiilliset silmät eivät tätä näe. Millaista sitten on hänen kauneutensa? Se on viisautta ja rakkautta, ymmärtämisen valoa ja voimaa sielulle. Kärsimisellään ja kuolemallaan Kristus toi ilmi kaiken sen viisauden ja totuuden, joka voi ymmärryksen kaunistaa. Hänessä ovat kätkettyinä kaikki viisauden ja tiedon aarteet. Ne ovat kätkössä, koska ne näkyvät vain hengen silmille.

Hänen rakkautensa arvo kasvaa yhä suuremmaksi ja ihmeellisemmäksi, kun

sitä verrataan hänen hahmonsaa alhaisuuteen, hänen rumuutensa häpeään ja hänen kärsimystensä tuskaan. Tästä me opimme tuntemaan sekä Jumalan että itsemme. Hänen kauneutensa on hänen omaansa, ja siitä me opimme tuntemaan hänet. Hänen rumuutensa ja alennustilansa ovat meidän, ja niissä me opimme tuntemaan itsemme. Minkä hän kärsi ruumiissaan, se meidän on kärsittävä sisäisesti sielussamme. Hän on todella kantanut meidän kipumme. Näet tässä itsesi ikään kuin sanomattoman kirkkaasta peilistä. Sinun on tiedettävä, että syntisi ovat ruhjoneet sinut yhtä rumaksi kuin millaisena näet hänet.

Jos ajatteleme, minkä arvoisia olemme, meidän tulisi toki kärsiä tuhat ja jälleen tuhat kertaa enemmän kuin Kristus, koska hän on Jumala, mutta me vain tomua ja tuhkaa. Kuitenkin on aivan päinvastoin. Hän, jolle se oli tuhat ja taas tuhat kertaa vähemmän tarpeen, otti kantaakseen tuhat ja taas tuhat kertaa suuremman taakan kuin me. Ymmärrys ei sitä tajua eikä kieli voi sitä lausua, ei kirjoitus kertoa, vaan ainoastaan sisäinen tunne pystyy oivaltamaan, mitä Kristuksen kärsimys merkitsee.

Pääsiäiskirja s. 119

Kristuksen ylösnousemus – ristinkuoleman aamen

Tämän numeron aihepiiri liikkuu Kristuksen ristin kärsimyksen ja hänen kuolemansa ympärillä. Se oli maailman syntivelan maksu, josta Kristus sanoi: "Se on täytetty." Kunpa sen uskossa ymmärtäisimme ja panisimme siihen sielumme turvan.

Kristuksen ristin juurella moni on kokenut paradoksin. Siinähan katselemme kammottavinta näkyä, mitä voi olla, ja kuitenkin sitä katsellessamme puhkeamme pyhään, kiitolliseen riemuun: Tämä on uhri minun edestäni. Minä olen vapaa. Taivas on auki minulle, samoin kuin se oli auki ryövärille.

Usein Kristuksen ristikästä puhuttaessa unohtuu, että oli risti oli kirouksen puu. Siinä Kristus oli Jumalan hylkäämänä vailla kaikkea Jumalan hyvyyttä ja rakkautta, äärimmäiseen tuskaan ja pimeyteen naulittuna. Mutta Kristus tuli kiroukseksi meidän edestämme, että siunaus tulisi meidän osaksemme. Risti on Kristukselle kirouksen puu, mutta meille siunauksen puu, taivaallisen, iankaikkisen siunauksen puu.

Kun Jumala herätti Kristuksen kuolleista, kirous oli poissa, sillä velkamme oli maksettu ja Isä oli hyväksynyt Poikansa uhrin syntivelkamme maksuksi. Koska Kristuksen noustessa haudasta, synty ei enää ollut hänen kannettavanaan, se oli otettu pois. Koko maailman syntejä hän oli kantanut, ja nyt, koko maailman synnit oli otettu pois Jumalan edessä.

Tähän tosiasiaan perustuu usko ja myös tunnon rauha uskossa Jeesukseen. Koska Kristus on maksanut koko syntivelan, kukaan ei voi nyt itse syntejään sovittaa – eikä kenenkään tarvitsekaan, mikä olisi mahdotonta. Omia tekoja ei tarvita pelastukseen. Kristuksen lunastustyö on riittävä, täydellinen. Jeesuksen ylösnousemus on Kristuksen ristinkuoleman aamen, jonka Isä on lausunut. Sen tähden Ylösnoussut julistaa: "Rauha teille!"

Markku Särelä

Pyhä kirouksen puulla

”Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme – sillä kirjoitettu on: ’Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu’ – että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatus Hengen.” (Gal. 3:13–14)

Ristiinnaulitseminen on kristityille tuttu asia. Ristejä riippuu kirkkojen alttareilla, koruina kaulassa ja kotien seinillä. Risti on niin tuttu ja rakas symboli, että emme aina ymmärrä, miten vavahduttava asia Kristuksen risti on. Risti on kirouksen puu, jolle pyhä ja viaton naulattiin meidän vuoksemme.

Jeesus ei ansainnut tällaista kuolemaa Jumalan eikä ihmisten oikeuden mukaan. Hän oli viaton. Jeesuksen teot ja koko olemus olivat sopusoinnussa Jumalan lain kanssa. Rakkaus Jumalaan ja lähimmäiseen hallitsi koko hänen elämänsä. Ainoana ihmisten joukossa hän palveli täydellisesti Jumalaa. Yksin hän oli omasta puolestaan kaikista synnin seurauksista vapaa, sillä hän oli vailla syntiä.

Jeesus oli myös pyhä. Hän on Jumala, Herra, joka yksin on Pyhä, ja kaikki muu, mitä sanotaan pyhäksi, saa pyhytensä häneltä. Hän on käsittämätön jumalallisessa majesteettisuudessaan.

Hän oli synnin saastaisuudesta erotettu, toisin kuin me. Hän oli vapaa kirouksesta, jonka Jumalan pyhä laki määrää syntisille.

Risti puolestaan on kirouksen puu. Mooseksen lain mukaan synnin tähden teloitettu ja puuhun ripustettu on Jumalan kiroama. (5 Moos. 21:23) Siksi puuhun jätetty ruumis oli haudattava samana päivänä, ettei maa olisi saastunut. Nyt apostoli Paavali soveltaa tätä kohtaa Kristukseen: tullessaan ristiinnaulituksi Jeesus tuli kirotuksi. Hän, joka oli pyhä ja viaton, kantoi ristillä lain rikkojille kuuluvan kirouksen. Meidän edestämme Jumalan Poika kuoli kuin syntinen. ”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.” (2 Kor. 5:21)

Jumalan rakkaus loistaa kirkaana tässä ristiriidassa. Inhimillinen ymmärrys ei tavoita sen syvyyttä. Jumalan pyhän Pojan kuolema kirouksen puulla kuitenkin vakuuttaa, että armo on ehdottoman varma. Kun hän on kantanut kirouksen, se on varmasti poissa. Mistä rikkomuksesta Jumalan Pojan veri ei riittäisi lunastukseksi? Hänen uhrinsa syntisten pelastamiseksi on täydellinen.

Näin Aabrahamille luvattu siunaus tulee meidän osaksemme. Aabrahamille luvattiin, että hänen Siemenessään tu-

lisivät siunatuiksi kaikki kansat maan päällä. Kristus on se Siemen, Aabrahamin jälkeläinen, joka toi siunauksen synnin kirouksen alla eläneelle ihmis-kunnalle. Pahan valta on särjetty. Jumalan viha on kääntynyt pois. Kirous on kannettu edestämme. Tämä lupaus on voimassa sekä juutalaisille että pakanoille, orjille ja vapaille, miehille ja naisille, (Gal. 3:27) siis kaikille ja kaikenlaisille ihmisille.

Jokainen, joka uskoo Jeesukseen, tulee hänen voitostaan osalliseksi. Uskon kautta saamme luvattun Hengen. Henki on vakuutena iankaikkisen elämän perinnöstä, jonka Jeesus ansaitsi

meille. (Ef. 1:14) Hän johtaa uskovan elämää. Pyhä Henki auttaa heikkouttamme ja rukoilee puolestamme sanomattomin huokauksin. (Room. 8:26) Hän ottaa Jeesuksen omasta ja julistaa meille. Näin hän kirkastaa Kristuksen. (Joh. 16:14) Pyhä Henki kuvaa silmiemme eteen Jeesuksen ristiinnaulittuna. (Gal. 3:1) ja opettaa tuntemaan hänet Herrana ja Vapahtajana. Hän näyttää, että ristin kirouksen puusta on tullut elämän puu, jonka hedelmänä on siunaus. Ristin siunauksella hän ravitsee meidät iankaikkiseen elämään.

Vesa Hautala

"Vanhurskas väärien puolesta"

On vain yksi täysin viaton ihminen. Vaikka maailmassa on lukuisia yhteiskunnallisesti hyveellisiä, on vain yksi, josta voidaan sanoa, että hän on Jumalan edessä vanhurskas sen takia, millainen hän on. Häneen sopivat psalmin sanat: ”Sinä olet ihmislapsista ihanin, suloisuus on vuodatettu sinun huulillesi, sen tähden Jumala siunaa sinua iankaikkisesti.” (Ps. 45:2). Hänen kaunistuksenaan ovat hänen hyvät tekonsa ja hänen suunsa on täynnä suloisuutta. Kuitenkin, kun hän eli täällä maan päällä, monet eivät osanneet nähdä hänen kauneuttaan: ”Hän kasvoi Herran edessä niin kuin vesa, niin kuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta; me näimme hänet, mutta ei ollut hänellä muotoa, johon me olisimme mielistyneet.” (Jes. 53:2). Rooman vallan alla ollut kansa odotti mahtavaa kuningas, mutta heidän luokseen tuli kirkkautensa kätkenyt Herran kärsivä palvelija. Hän tuli ihmisten hylkimäksi, kivun ja vaivan tuttavaksi. Häntä ei minään pidetty, mutta ”meidän sairautemme hän kantoi, meidän kipumme hän sälytti päällensä. Me pidimme häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:4–5).

Jumalan rakkauden suuruus näkyi siinä, että kun me olimme erottaneet itsemme synneillämme Jumalasta ja ansainneet iankaikkisen kadotuksen, hän itse tuli ihmiseksi ja teki kaiken tarvittavan, jotta me jumalattomat voisimme saada syntimme anteeksi. Ei Jumalan ollut pakko armahtaa meitä eikä siinä olisi mitään väärää, että kärsisimme syntiemme vuoksi iankaikkisesti, mutta rakkaudesta meihin ainoa vanhurskas kuoli väärin puolesta. Hän kuoli meidän edestämme, jotta hän voisi johdattaa meidät takaisin Jumalan luo. Sinut on pyhässä kasteessa verhottu Kristuksen vanhurskauteen (Gal. 3:27). Kaikki sinun syntisi on peitetty (Room. 4:6–8). Niinpä et ole kadotustuomion alla, vaikka huomaatkin vielä itsessäsi syntiä ja sen, ettet pääse siitä millään täysin eroon (Room. 7:24–8:1). Tie Jumalan yhteyteen on täysin avoin ja nyt meillä on rauha Jumalamme kanssa Jeesuksen Kristuksen kautta (Room. 5:1–2).

Jos epäilet sitä, voitko saada syntisi anteeksi, pidä mielessäsi apostoli Pietarin sanat: ”Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas väärin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö” (1 Piet. 3:18). Huomaa, että Herran apostoli sanoo Kristuksen kuolleen väärien puolesta eikä itsessään vanhurskaiden. Kristus kuoli juuri sinun tähtesi. Tie Jumalan yhteyteen on sinullekin avoin ja saat rohkeasti uskoa omaksesi sen anteeksiantamuksen, jonka Kristus on sinulle jo valmistanut, kun hän ainoana vanhurskaana kuoli meidän väärien edestä.

Mika Bergman

”Haavoitettu meidän rikostemme tähden”

”Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavainsa kautta me olemme paratut.” (Jes. 53:5) Paastonaikana me muistamme Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa. Kun Kristus otettiin kiinni Getsemanen puutarhassa ja vietiin tutkittavaksi juutalaisen tuomioistuimen ja Pilatuksen eteen, sai Jeesus kokea paljon ruumiillisia kärsimyksiä: ”Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle.” (Matt. 26:67) ”... mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.” (Matt. 27:26) ”ja väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja sanoivat: ’Terve, juutalaisten kuningas!’ Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähän.” (Matt. 27:29–30) ”Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä.” (Luuk. 22:63) ”Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi. Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.” (Joh. 19:17–18)

Jesajan kirjassa kerrotaan meille, että Jeesus suostui kaikkeen tähän meidän tähtemme. Jeesusta pahoinpideltiin meidän tähtemme. Hän kärsi ruoskimista ja lyöntejä meidän tähtemme. Sillä me olisimme ansainneet kaikki ne lyönnit ja iskut, jotka Jeesus koki ruumiissaan. Meidän syntiemme tähden Jeesus kärsi sanomatonta vaivaa. Kaikkein suurin kärsimys oli, kun Jeesus kärsi ristillä kaikkien maailman ihmisten kadotustuomion. Hänen kätensä ja jalkansa lävistettiin, ja hän tuli Isän Jumalan hylkäämäksi. Tämän Jeesus teki, jotta Jumalan ei tarvitsisi hylätä ketään ihmistä kadotukseen. Jeesuksen kärsimykset kertovat toisaalta sen, kuinka kauhea on meidän syntimme. Tuollaisen rangaistuksen olisimme me ansainneet! Mutta se kertoo myös siitä, kuinka paljon Jumala rakastaa meitä ihmisiä. Sillä itse Jumalan Poika kärsi sen rangaistuksen, jonka me olisimme ansainneet. Hänen haavojensa kautta me parannumme. Meillä on rauha Jumalan kanssa, koska ristillä Kristus kärsi meidän rangaistuksemme.

Tämä on aivan käsittämättömän ihmeellinen asia! Se on niin suuri, että vieläpä Kristuksen ylösnousemuksen jälkeenkin hän kantaa kirkastetussa

ylösnousemusruumisissaan ristiinnaulitsemisen jälkiä käsissään, jaloissaan ja kyljessään (Joh. 20:20–27). Vieläpä taivaassakin me ylistämme Jumalan Karitsaa, joka on teurastettu meidän syntiemme tähden: ”Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, ikään kuin teurastettu – – Ja kun hän oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset, ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: ’Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä.’ Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he sanoivat suurella äänellä: ’Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen.’ Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: ’Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!’” (Ilm. 5:6, 8–13)

Saamme jo täällä maan päällä uskon kautta osallistua tähän taivaalliseen ylistyslauluun. Saamme jo nyt veisata Jeesukselle, joka on haavoitettu meidän rikostemme tähden. Hänen kärsimyksensä tähden koko maailman synnit on sovitettu. Tämän syntien anteeksiantamuksen saat sinäkin omistaa itsellesi uskon kautta. Se on jo täysin valmiina, Jeesus yksin on sen tehnyt. Olkoot Jeesuksen haavat sinunkin suurin lohtusi, kun syntisi sinua vaivaavat.

Ah, kuinka Herra taivaan,
säikähtyy sieluni,
kun kärsimääsi vaivaan,
on synnä syntini.
Mä synnin, kuolon orja
vain vihaa ansaitsin,
vaan ristos kautta, kurja,
sain armon kuitenkin.
(Virsi 63:2)

Kristus meidän edestämme – uskon kohde

Miksi kristittyjä kutsutaan uskovaisiksi? Mikä saa heidät kokoontumaan yhteen ja tutkimaan Raamattua uskon vahvistukseksi ja veisaamaan vanhoja virsiä, ja lisäksi kirjoittamaan uusia? Näitä ihmiset ihmettelevät, ja moni saattaa ajatella, että uskovat tekevät näin samasta syystä kuin muidenkin uskontojen edustajat: jotta Jumala pelastaisi heidät, tai että he saavuttaisivat jumalallisuuden. Asia ei kuitenkaan ole näin. Kristityn tulisikin päivittäin palauttaa mieleensä uskonsa perustus – kehottaahan Raamattu häntä olemaan aina valmis vastaamaan, jos joku hänen uskostaan kysyy (1 Piet 3:15).

Kristuksen sovitustyö – uskon perustus ja kohde

Kun puhumme kristillisestä uskosta, emme tarkoita sillä ajatusjärjestelmää tai uskontulkintaa, joka olisi muutoksessa, tai jonka voisi korvata jollain toisella. Tämän kaltaisiin johdopäätöksiin usein ajaudutaan, koska me ihmiset tapaamme olla epävarmoja ja tuntemme heittelevät hetkittäin laidasta toiseen. Uskovakin saattaa kokea epävarmuuden hetkiä siitä, onko hänen uskonsa oikea. Meidän tuleekin ymmärtää, että uskon kohde ei ole ihmisessä itsessään, arvoissa, tai ajatuksissa. Usko kohdistuu ihmisen

ulkopuolelle – Kristukseen ja hänen sovitustyöhönsä.

Miksi tuo lisäys "hänen sovitustyöhönsä"? Eikö riitä, että uskoo Kristukseen? Riittää kyllä, mutta jos erotamme Kristuksesta hänen virkansa syntiemme sovittajana, ei hän ole meille lainkaan Kristus, sillä Raamattu todistaa että hän on tullut juuri sitä varten, että hän joisi Jumalan vihan maljan meidän syntiemme sovitukseksi (Jes 53:4–6; Matt 20:28). Kun siis uskomme Kristukseen, uskomme siihen, mitä hän on puolestamme tehnyt. Jumalan Pojan toimittama sovitustyö on se ainoa varma perusta, evankeliumi, jolle kristillinen usko perustuu ja samalla ainoa tie pelastukseen, Jumalan yhteyteen.

Evankeliumi on tarjolla sanassa

Koska Kristuksen ja hänen sovitustyönsä on evankeliumi, uskon kohde, niin on välttämätöntä myös tietää kuinka pääsemme tuntemaan tämän evankeliumin. Sitä varten on Jumala antanut meille sanansa saarnattuna lupauksena Vanhan testamentin profeettojen kautta ja täytenä sovituksen sanana apostolien kautta Uudessa testamentissa (Luuk 10:16; 2.Kor 5:19; 1.Piet 1:23,25).

Kun Kristus antoi lupauksensa olla omiensa kanssa maailman loppuun asti, hän teki samalla tietäväksi, kuinka se tapahtuu. Hän ei luvannut olla suoraan ja välittömästi opettamassa ilmestysten kautta, vaan antoi apostoleilleen käskyn opettaa. Usko Kristukseen on sen uskomista, mitä apostolien opetukset hänestä meille todistavat, sillä Kristus Jeesus itse on sitoutunut tähän opetukseen ja tahtoo sen kautta tuoda itsensä tunnetuksi syntisten Vapahtajana (Joh 17:8,20).

Usko ottaa vastaan

Evankeliumi on siis uskon kohde, mutta mitä on usko? Onko se sisäistä valmiutta ja pyhitystä, vai kuuliaisuutta Kristuksen laille? Ei kumpaakaan. Mitä tulee pelastukseemme, olemme aina helposti tyrkyttämässä apuamme Kristukselle. Jumala ei kuitenkaan jaa kunniaansa toiselle ja Kristus tuli

yksin hylätyksi, että me saisimme autuuden. Uskokin on siis syntynyt evankeliumin lupauksen kuulemisesta ja se on ainoastaan väline, jonka kautta vastaanotamme Jumalan lahjan Kristuksessa. Jumalan sanan uskominen ei siis ole järjelle perustuvaa aivouskoa tai historiallista totena pitämistä, vaan Pyhän Hengen vaikuttama lapsen luottamus armoon. Se omistaa kaiken armon ja pyhyiden ja Jumalan lapsuuden – uskontunnustuksen sanoin: syntien anteeksisaamisen.

"Jeesus, elo elämäni, Jeesus kuolo kuoloni,

Päästääkses mun synneistäni

Alttiiks annoit itsesi,

Kuljit kadotuksen vaivaan,

Että saisin riemut taivaan.

Sulle, Jeesus, iäisen Annan siitä kiitoksen."

(VK -38: 57:1)

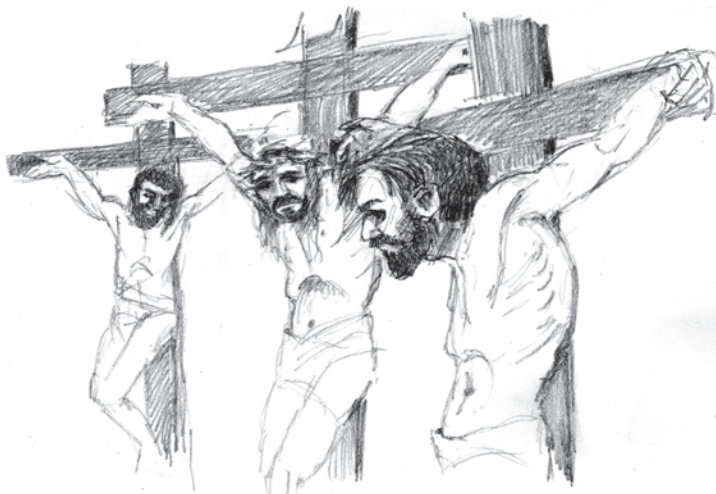
Markus Mäkinen-Taina

Ryövärin kääntymys ristillä

Jeesuksen ristin kummallakin puolella riippui ryöväri. Raamattu kertoo, että ryövärit pilkkasivat ristiinnaulittua Herraamme (Matt. 27:44). He tiesivät olevansa kuoleman omia ja lohtua heille toi se, että he saivat huomion pois omasta kärsimyksestään ja kuolemansaan pilkatessaan viatonta Vapahtajaa. Toisen ryövärin sydämessä tapahtui kuitenkin suuri muutos noiden kärsimyksen tuntien aikana; kun hän katseli ristillä riippuvaa Jeesusta, joka rukoili ristiinnaulitsijoilleen armoa (Luuk. 23:34), hän ymmärsi, että siinä hänen vierellään riippui ainoa viaton, jonka kuolema olisi oikeusmurha. Toisen ryövärin jatkaessa Jeesuksen pilkkaamista sanoen: ”Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä.” (Luuk. 23:39) kääntymykseen tullut ei voinut olla hiljaa. Vapahtajan pilkkaaminen sattui hänen sydämeensä ja siksi hän nuhteli toista ryöväriä: ”Etkö sinä edes pelkää

Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen? Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekemme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt.” (Luuk. 23:40–41). Sitten ryöväri kääntyi Jeesuksen puoleen ja sanoi: ”Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi” (Luuk. 23:42).

Vastaukseksi ryövärin tunnustukseen Jeesus sanoi: ”Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa” (Luuk. 23:43). Miten ihmeelliset sanat ryöväri saikaan kuulla! Hän sai kuulla synninpäästön kaikista synneistään. Hän sai kuulla lupauksen iankaikkiseen iloon pääsemisestä. Hän sai kuulla varman vakuutuksen siitä, että hän saisi viettää iankaikkisuuden Vapahtajansa kanssa. Ei ryövärillä ollut mitään tuotavaa Jeesukselle. Ei hänellä ollut mitään keinoa hyvittää kaikkea

tekemäänsä paha, mutta hän sai nähdä, kuinka paljon hänen Vapahtajansa rakasti häntä. Hän sai nähdä syntiuhrin kaikista synneistään. Jeesukseen turvaamalla hän sai rauhan aivan elämänsä viimeisinä hetkinä.

Ei mennyt aikaakaan, kun Jeesus huusi kovalla äänellä ja kuoli. Roomalaiset halusivat juutalaisten pyynnöstä ristiinnaulitut nopeasti alas ristiltä, koska sapatti oli tulossa. Niinpä he päättivät murtaa vielä kahden elossa olleen ryövärin sääriluut. Kun roomalaiset mursivat jalan luut, hengitys kävi mahdottomaksi. Sen hetken, kun ryövärit olivat vielä elossa, he olivat paniikinomaisessa tilassa, koska eivät saaneet happea. Sitten koitti kuolema. Ryövärit otettiin alas ristiltä ja todennäköisesti ruumiit heitettiin tavalliseen tapaan joukkohautaan. Jeesuksen tunnustaneen ryövärin viimeiset hetket olivat tuskallisia, hänen kuolemansa oli häpeällinen ja hänen ruumiistaankaan ei kohdeltu kunnioittavasti – mutta hän pääsi Jeesuksen

luo! Hänen tuskan ja häpeän täyteinen maallisen elämän loppunsa ei voinut tehdä turhaksi Vapahtajan armolupausta. Kärsimystä seurasi iankaikkinen ilo Jeesuksen kanssa.

Ristin ryövärin esimerkki saa korostaa sinullekin sitä, kuinka ehdotonta anteeksiantamusta Jeesus julistaa syntisille. Hän ei vaadi sinulta mitään, että kelpaisit hänelle. Hän on sovittanut kaikki sinun syntisi niin kuin ristin ryövärinkin synnit. Mitä ikinä oletkaan tehnyt, Jeesuksen veri puhdistaa sinut kaikesta synnistä (1 Joh. 1:7). Siksi saat tänään, huomenna ja vielä elämäsi viimeisenäkin päivänä luottaa Jeesuksen lupaukseen: ”sinun pitää oleman minun kanssani paratiisissa”. Taivaan paratiisissa saat viettää iankaikkista ilojuhlaa ristin ryövärin ja monien muiden kanssa. Meidän ilonamme on silloin Jeesus emmekä voi lakata ylistämästä häntä ja sitä, mitä hän teki meidän iankaikkisen kuoleman ansainneiden edestä.

Mika Bergman

Jeesuksen pyhä veri

"Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." (1 Joh. 1:7–9)

Apostoli Johannes kuvaa näiden jakeiden edellä Jumalan täydellisyyttä. "Jumala on valkeus eikä hänessä ole mitään pimeyttä." Pyhä Raamattu opettaa selvästi, että hän on kaikkivaltias, kaikkitietävä ja läsnä kaikkialla. "Jumala ei ole voinut valehdella" (Hebr. 6:18.) Hän ei ole koskaan väärässä. Hän on aina oikeudenmukainen ja hyvä, rakastaa ja ystävällinen. Hän on pyhä (1 Piet. 1:16). Hän on kokonaan ilman syntiä. Hän on valkeus.

Sitten Johannes asettaa meidät tämän näkymän eteen. Hän sanoo: "Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä."

Mitä tämä tarkoittaa? Jos väität eläväsi valkeuden Jumalan yhteydessä, mutta elämäsi luonnehtivat sellaiset asiat, jotka ovat pimeitä, synnillisiä ja pahoja, kuten himo ja valehtelu, juoruilu ja ahneus, syyttely ja halveksunta, jos et välitä siitä, miten sanasi vaikuttavat toisiin ihmisiin, silloin väitteesi, että elät Jumalan yhteydessä, on vale. "Niillä, joilla ei ole uskon hedelmää sisällään, eivät osoita sitä myöskään ulospäin lähimmäiselleen" (Luther).

Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valehtelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä." (Jakeet 1:8–10) Johannes haluaa sanoa, että jos olet uskon kautta Herran Jeesuksen Kristuksen yhteydessä, silloin et voi huoletta jatkaa synnissä. Kun tiedät ja luotat siihen, että Jeesuksen kallis veri on puhdistanut sinut kaikesta synnistä,

siitä varmasti seuraa, että se näkyy elämässäsi.

Jeesus oli pyhä ja viaton Jumalan Karitsa (Joh. 1:29). Niin hän sopi uhriksi edestämme ja synneistämme. Hän antoi pyhän ruumiinsa kidutettavaksi, kärsimykseen ja tuomittavaksi. Siten hän kuoli kaikkien edestä, jotka synneillään ovat tahranneet ruumiinsa. Hän vuodatti viattoman, puhtaan verensä sovittamaan, pesemään pois ja hyvittämään koko maailman syntivelan Jumalalle.

Sinä yönä, jona hänet kavallettiin ja päivää ennen kuolemaansa Jeesus teki testamenttinsa jättäen syntisille ruumiinsa, jonka hän antoi ristillä kuolemaan, ja verensä, jonka hän vuodatti syntisten edestä.

Katsokaamme lähemmin tekstiämme 1 Joh. 1. Mitä sanot, kun astut Herran eteen tänään? Myönnätkö, että tulit maailmaan Aadamilta perityn syyllisyyden, häpeän ja luonnon kanssa?

Myönnätkö tullessi maailmaan sellaisena, jota Jumalan tulisi vihata ja jonka Jumalan tulisi tuhota iankaikkisesti? Myönnätkö olevasi vastuussa jokaisesta synnistä, jonka olet tehnyt? Vai toistatko opetuslasten sanoja, joita he sanoivat yöllä ennen Jeesuksen kuolemaa: "Herra, en kai minä?"

Rakkaat ystävät! Me rikomme ensimmäistä käskyä joka päivä! Me

emme pane Jumalaa kaikessa ensi sijalle. Olemme halveksineet Jumalan sanaa. Olemme murhaajia, koska emme siedä tiettyjä henkilöitä ja koska olemme heille vihaisia. (1 Joh. 3:15. Matt. 5:22). Olemme avionrikkajia, koska olemme ajatuksissamme tehneet väärä tekoja (Matt. 5:28). Sinä sanot: "En tietenkään minä, Herra"

Mutta Jumala sanoo: Sinä olet täynnä syntiä! Jos olet toista mieltä, sanot Jumalaa valehtelijaksi. Et voi olla Jumalan yhteydessä, jos Jumala sanoo sinua syntiseksi ja sinä väität, ettet ole.

Mutta ihmeiden ihme on, jos sinä myönnät Jumalalle olevasi syntinen ja kadut, mutta Jumala sanoo: syntisi ovat anteeksi annetut. "Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas ja antaa syntimme anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä."

Jumala sovitti syntisi kertakaikkisesti, kun hän teki Jeesuksen niistä syylliseksi ja kirosi hänet ristin puulla. Siellä Golgatalla Jeesuksen viaton veri teki kalliin työnsä. Se puhdisti kaikki ihmiset heidän kaikista synneistään.

"Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verelänsä... hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti. Aamen." (Ilm. 1:5)

Edward Brockwell

Tunne Jeesus ristiinnaulittuna

"Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan. Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna. Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa, ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista, " (1 Kor. 2:1–3)

Sana rististä on myös viisauden sana (vrt. 1 Kor. 1:24,30). Se on tosiaan ainoa viisaus, joka antaa meille Jumalan avun taistellessamme syntiä vastaan. Se on ainoa viisaus kärsimyksen ongelmaan ja elämään langenneessa maailmassa epäuskon ympäröiminä. Ristin viisaus ei milloinkaan viittaa ajallisen kunnian ja voiman Jumalaan, vaan Jumalaan, joka astui alas tai vaan kunniaista ja tuli ihmiseksi lunastaakseen ihmiskunnan kärsimyksellään ja ristin sovituskuolemallaan.

Todellakin saarna rististä on Jumalan viisaus kaikkiin pulmiin ja ongelmiin, joiden kanssa kamppailemme. Mutta vain kypsät ("täydelliset", jae 6) uskovat tunnistavat Kristuksen ristin tarpeen, sen, että Kristus ristiinnaulittiin. Vain ne, jotka ovat kokeneet sen pelastavan voiman (1 Kor. 1:18,24), soveltavat itseensä uskolla Jumalan lahjat (1 Kor. 2:12).

Jeesuksen tunteminen ristiinnaulittuna luo meihin sellaisen uskon, joka ilmenee rakkautena Kristukseen ja hänen sanoin kuvaamattomaan armoonsa (jae 9). Ristin viisaus ja Kristuksen tunteminen ristiinnaulittuna on erottanut kristittyjen kulkeman tien iäti niiden tiestä, jotka vaeltavat tämän maailman viisauden ja valtioiden mukaan (jakeet 6 ja 8), jotka pitäytyessään omaan viisauteensa eivät ymmärrä Jumalan tarkoituksia.

Sen sijaan tämän maailman viisaus on ristiriidassa Jumalan kanssa. Heille Jumalan rakastava viisaus pysyy salaisena ja kätkeytyneenä asiana (jae 7). Niille, jotka ovat oppineet tuntemaan Jumalan rakkauden ja uskovat, että Kristuksessa Jeesuksessa, joka kuoli meidän syntiemme tähden, Jumala ilmoittaa viisautensa Henkensä kautta (jae 10). Hengen voimasta voimme hylätä tämän maailman ja astua Jumalan uuteen maailmaan (vrt. Hebr.

6:4–5), jossa olemme vapaita ja tunnemme Jumalan oikealla ja elävällä tavalla ristin viisauden kautta.

On olennaisen tärkeää tuntea Jeesus ristiinnaulittuna. Se ei ole Kristuksen tuntemista pelkkänä historiallisena tosiasiana. Lukemattomat miljoonat ovat kuulleet Kristuksesta, mutta tuntevatko he hänet sellaisena, joka ristiinnaulittiin meidän tähtemme, joka otti syntimme päälleen kannettavakseen ja otti ne omikseen mukaan lukien synneistämme tulevan syyllisyyden ja rangaistuksen?

Tämän Jeesus teki edestämme ristillä. "Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan" (2 Kor. 5:19). Jeesus otti päälleen meidän syntimme ja antoi ruumiinsa naulattavaksi ristinpuulle, niin että "me, synneistä pois kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; ja hänen 'haavainsa kautta te olette paratut'."

Monet tosin tietävät yhtä ja toista Jumalasta, mutta pelkkä tieto ei ole sama kuin pelastava usko. Jaakob kirjoittaa 2:19: "Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat."

Ristin viisaus opettaa meidät tuntemaan syntimme ja sen, että Jeesus ristiinnaulittiin meidän syntiemme tähden. Meidän rikoksemme olivat hänen piikkikruununsa. Meidän syntimme olivat ne naulat, jotka puhkaisivat hänen kätensä ja jalkansa. Mutta hänen kärsimyksensä ja kuolemansa oli osa Jumalan suunnitelmaa päästää meidät synneistämme (Ilm. 1: 5). Jumala rakasti maailmaa, niin että hän antoi alttiiksi ainoan Poikansa, hänet, joka oli aina kuuliainen ja täydellinen. Jumalan viisaus opettaa meille, että "hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut" (2 Kor. 5:15). Kristuksen tunteminen ristiinnaulittuna tekee meidät eläviksi ja saa meidät elämään uutta elämää Jumalalle.

Rakkaat ystävät, tuntekaa Kristus ja tuntekaa, että hänet ristiinnaulittiin, että sinä tuntisit hänet ja eläisit.

Edward Brockwell

"Pimeys tuli yli kaiken maan"

Pitkänperjantain tapahtumissa Golgatalla oli eräs erikoinen yksityiskohta. Siitä Luukas kertoo: "Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen, sillä aurinko oli pimentynyt. Ja tempelin esirippu repesi keskeltä kahtia. Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: 'Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni.'" Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä." (Luuk. 23:44–46) Jeesuksen kuolemaa edelsi pimeys, jota kesti noin kolme tuntia.

Vanha testamentti käyttää pilkkopimeästä käsitettä "kuoleman varjo". Suomalaisissa käännöksissä se on usein valitettavasti korvattu muilla sanoilla. Se viittaa syntiinlankeemuksen seuraukseen, kuolemaan ja sen tuomaan hengelliseen pimeyteen. Se on sellainen varjo, jossa ei ole lainkaan valoa. Se on täyspimeys, jossa ihmiskunta luonnostaan elää. Jeesus, vanhurskauden aurinko, tuli ottamaan tämän pimeyden pois. Jeesus koki tämän pimeyden sielussaan ja ruumiissaan. Ympäröivä luonto pimeni. Samalla Jeesus koki lohduuttoman pimeyden ja hän huusi: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" Hän tietää, mitä on pimeys, mitä on olla Jumalan hylkäämänä. Hänen täytyi käydä se läpi, jotta hän voisi raivata meille tien

Isän luo iankaikkiseen kirkkauteen. Tuo pimeys hirvitti häntä jo etukäteen, mutta hän oli siihen valmis rakkautesta meihin. "Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut." (Joh. 12:27) Isän tahto oli hänelle kaikki kaikessa. Se tahto oli toteuttaa lunastus kuoleman varjon maassa elävälle maailmalle.

Miksi siis kulkisit sinne, missä on ikuinen pimeys? Olet jo kastettaessa saanut kutsun ikuiseen valoon, ja se on yhä voimassa. Jeesus on poistanut kuoleman varjon ja tuon esiin katoamattomuuden ja elämän. Hän "kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta (2 Tim. 1:10). Koska kuolema on kukistettu Kristuksessa, siinä ei ole enää varjoa. Kristuksessa on vain valoa – valoa meidän pimeytemme!

Markku Särelä

Ilo Jeesuksen täytetystä työstä

Jeesuksen täytetty työ, se, että koko maailman eli jokaisen ihmisen syntivelka on maksettu, on kristityn toivon ja seurakunnan elämän perustus. Tämä Vapahtajan täytetty työ antaa ilon sekä taistelussa syntiä vastaan että evankeliumin työtä tehdessä.

Apostoli Paavali kuvasi omaa ja samalla jokaisen kristityn taistelua Roomalaiskirjeen 7. luvun loppupuolella. Osa tätä kuvausta ovat apostolin sanat: ”Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa hyvän toteuttamiseen ei; sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen.” (Room. 7:18,19) Uskova mukautuu mielellään uuden ihmisensä puolesta Jumalan lakiin, tunnustaa sen oikeaksi ja tahtoo elää sen mukaan. Kuitenkin vanhan ihmisen tähden hän ei pysty lakia täyttämään. Apostoli tunsu tämän kipeästi. Sama taistelu on jokaisen uskovan osa. Synnin vaikutus tuottaa murhetta, joka ei tämän elämän aikana lakkaa.

Tätä murhetta vastaan on Kristuksen täytetty sovitustyö valtava ilon lähde. Apostoli lausuukin: ”Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa

Jeesuksessa ovat.” (Room. 8:1) Kristukseen uskova on vapaa kadotustuomiosta. Jeesuksen armotyön tähden syntivelka on pyyhitty pois. Uskossa häneen omatunto on vapaa taakan alta. Mitä ikinä ovat ne synnit, jotka sinua erityisesti painavat, ne ovat kaikki tulleet maksetuiksi Jeesuksen täytetyssä työssä. Iloitse uskossa häneen. Tällainen Kristuksen täytettyyn työhön turvaava usko on myös voimanlähde kristilliseen kilvoitteluun.

Kristuksen täytetty työ on ilon lähde myös evankeliumin levittämiseen. Raamattu kuvaa hyvin voimakkaasti niitä onnettomuuksia, joita erityisesti lopun aikana tulee. Kuitenkin kaiken vaivan keskellä Jumalan valtakunnan evankeliumi tulee saarnatuksi kaikille kansoille (Matt. 24:14). Näin Kristuksen täytetty työ antaa ilon myös vaivan keskellä. Vapahtajan armo ravitsee sielun. Tämän evankeliumin levittäminen on pohjimmiltaan iloista itse evankeliumin tähden. Jokainen Kristuksen täytettyyn työhön turvaava saa uskossa Vapahtajaan rauhan sielulleen ja perii iankaikkisen elämän.

Kimmo Närhi

Jeesuksen risti synnyttää uhrautuvaa rakkautta

Apostoli Pietari kirjoitti: ”Jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika, tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä.” (1 Piet. 1:17–19)

Usko Kristuksen lunastustyöhön synnyttää rakkautta Jumalaa ja lähimmäisiä kohtaan. Apostoli Pietari on tästä hyvä esimerkki. Hänen elämässään tapahtui valtava käänne sen tähden, että hän ymmärsi Jeesuksen ristinkuoleman merkityksen. Niin kauan, kun hän ajatteli asiasta maallisesti, hän vastusti Jeesuksen kulkemista kohti ristiä. Ristinkuoleman ollessa lähellä hän kielsi Jeesuksen. Asia kuitenkin muuttui aivan päinvastaiseksi, kun hän Jeesuksen opetuksen ja näkemiensä tapahtumien myötä käsitti Vapahtajan ristinkuoleman merkityksen. Tämän uskon nojalla hän sanoi rakastavansa Jeesusta ja hoiti uskollisesti apostolin virkaa.

Jeesuksen ristinkuoleman merkityksen käsittäminen oli Pietarille ratkaiseva asia. Hän ymmärsi, että hän itse on syntinen. Hänen ainoa toivonsa on siinä, että Jumalan Poika on kärsimyksellään ja kuolemallaan sovittanut hänen syntivelkansa. Tämä sama asia on myös jokaisen muun syntisen ainoa toivo. Tämän käsittämisen jälkeen apostoli uskollisesti, vaivoista välittämättä osoitti rakkautta Jumalaan ja lähimmäisiin julistamalla evankeliumia.

Kuinka sinä voit kasvaa rakkaudessa Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan? Jeesuksen ristinkuolema on myös sinun kannaltasi aivan perustava asia. Katso, kuinka Jumalan Poika on sinua niin rakastanut, että kärsi kaikki vaivat, antoi henkensä ja vuodatti verensä syntiesi sovitukseksi. Näin hän on avannut sinulle tien iankaikkiseen elämään. Tämän rakkauden tähden rakasta Jumalaa, pidä hänen käskynsä ja elä hänen sanastaan.

Jeesuksen ristintyö ohjaa myös ajattelemaan lähimmäisestä oikein. Vapahtaja on maksanut hänenkin syntivelkansa. Suurinta rakkautta lähimmäiselle voit osoittaa niin, että kerrot hänelle tästä Vapahtajan työstä, pidät Jumalan sanaa esillä hänenkin sielunsa autuudeksi. Osoita hänelle rakkautta myös niin, että kärsit hänen heikkouksiaan, sikäli kuin mahdollista, autat häntä niitä korjaamaan, ja toimit hänen parhaakseen silloinkin, kun se merkitsee uhrautumista ja vaivannäköä.

Kimmo Närhi

Kristuksen risti hiljentää

Paastonaika on kirkkovuodessa hiljentymisen aikaa. Silloin on ollut tapana hiljentää elämänmenoa esimerkiksi siten, että iloisia juhlia kuten häitä ei ole vietetty ja ruokavaliota on yksinkertaistettu, mihin liittyy myös paastoaminen ruoan määrää vähentämällä. Hiljentymisen tarkoituksena on Kristuksen kärsimyksen ja ristinkuoleman muistaminen.

Golgatalla taivas oli hiljaa. Ristillä Jumalan Poika huusi: ”Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?” Vain päiviä ennen taivaasta oli kuulunut Isän ääni (Joh. 12:28). Nyt ei kuulunut mitään. Ei tullut enkelilegioonia taistelemaan Herransa puolesta. Ei tullut Eliaa kiidättämään Kristusta tulivaunuilla ristiltä taivaaseen. Jumalan tuomion tuli ei satanut hänen Poikansa häpäisijöiden päälle. Jeesus kärsi ja Isä vaikenä.

Siihen hiljaisuuteen kätkeytyy ääretön salaisuus. Isän tahdosta Jumalan Poika kärsii ihmisten puolesta. Yksin ja hylätynä hän kantaa maailman syntien taakan Isän ja Pojan yhteisen rakkauden-suunnitelman mukaan. Jeesus ei käytä valtaansa ja astuu alas ristiltä. Isä ei pelasta Poikaansa kärsimyksestä. Jeesus alistuu kestämään käsittämättömän loukkauksen: Pyhä naulataan kirouksen puuhun ja luotu kiduttaa Luojaansa. Mittaamattomasta rakkaudesta hän, maailman tuomari, kantaa tuomittujen rangaistuksen.

Kristuksen risti hiljentää, sillä siitä näemme, kuinka raskas meidän syntiemme taakka on. Kärsivässä Jeesuksessa näkyvät synnin todelliset seuraukset. Ristiä katsellessa mieli hiljenee katumukseen. ”Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.” (Luuk. 18:13)

Meidän on vaiettava myös avuttomuutemme tähden. Ihminen ei voi itse auttaa itseään. Voimme vain katsella hiljaa kunnioituksen ja rakkauden vallassa, kuinka Kristus kamppailee puolestamme syntiä ja kuolemaa vastaan. ”Herra sotii teidän puolestanne, ja te olkaa hiljaa.” (2 Moos. 14:14)

Mikään inhimillinen kirjoitus tai puhe ei voi koskaan tavoittaa ristin mysteerin syvyyttä. Hiljenny ja vaikene kanssani Kristuksen ristin edessä. Vaikene syntiesi tähden, sillä sinun takiasi Jumalan Pojan on kärsittävä. Vaikene avuttomuutesi tähden, sillä Kristuksen on kuoltava, koska vain siten saat avun. Vaikene rakkauden tähden, sillä Jumalan Poika antaa itsensä edestäsi.

Golgatan hiljaisuudessa Isä vai-keni, mutta Poika puhui. ”Se on täytetty.” (Joh. 19:30) Hiljenny

kuulemaan nämä sanat. Pelastuksesi on valmis Kristuksen ristillä. Jumalan Poika on korjannut syntiinlankeemuksen aiheuttaman vaurion. Käärmeen pää on poljettu rikki ja synnin valta murrettu. Langennut ihmiskunta on sovitettu Isän kanssa. Syntisten pelastus on täydellinen eikä siitä puutu mitään. Jokaisella, joka uskoo Jeesukseen, on iankaikkinen elämä. Hän perii elämän uusissa taivaissa ja uudessa maassa ja on jo nyt uusi luomus Kristuksessa. (2 Kor. 5:17)

Sovitukseksi on valmis. Lepää Kristuksen haavoissa ja hänen täytetyssä työssään. Saat rukoilla Daavidin kanssa: ”Päästä minut kaikista synneistäni – – minä vai-kenen, enkä suutani avaa, sillä sinä sen teit.” (Ps. 39:9–10)

Vesa Hautala

Laula Jeesus-lauluja

Luther kirjoittaa musiikista: ”Veisatkaa Herralle uusi virsi, veisatkoon koko maailma.’ Sillä Jumala on tehnyt sydämemme ja mielemme iloiseksi rakkaan Poikansa kautta, jonka hän on antanut meille pelastuaksemme synnistä, kuolemasta ja perkeleen vallasta. Joka vakavasti uskoo tähän, hän ei muuta voi, hänen täytyy ilolla ja mielihalulla veisata ja puhua siitä, että muutkin siitä kuulisivat ja tulisivat uskoon.” (Sana ja armo. Hartauskirja vuoden joka päivälle, s. 209)

Ja edelleen: ”Olen myös sitä mieltä, enkä häpeä sitä tunnustaa, ettei teologian jälkeen ole mitään musiikkiin verrattavaa, sitä korkeampaa taidetta. Sillä teologian jälkeen on ainoastaan musiikki sellainen, joka voi tehdä sen, mitä muuten teologia yksin voi saada aikaan, nimittäin antaa lepoa ja iloisen sydämen. Sen tähden ei olekaan ihme, että perkele, joka on kaikkien murheellisten ajatusten ja levottoman metelin aiheuttaja, pakenee melkein yhtä paljon musiikkia ja sen säveleitä kuin Jumalan tuntemisen sanoja. Siksi eivät profeetatkaan ole käyttäneet mitään muuta tietoutta niin runsaasti kuin musiikkia, sillä heillä ei

ollut matematiikkaa, ei laskutaitoa, ei tähtitiedettä, vaan musiikki, millä tuoda ilmi teologiansa. Niin että musiikki ja Jumalan tunteminen kuuluvat heillä yhteen heidän julistaessaan totuutta psalmeillaan ja veisuullaan.” (Elämän taistelussa s. 264)

Niin kuin Luther edellä opettaa, musiikki on suuri Jumalan lahja, jolla on suuri voima ihmismieleen. Se tarkoittaa sitä, että sillä voi saada aikaan paljon hyvää, mutta myös meidän syntiinlangenneessa maailmassa sitä, että sillä voi saada aikaan paljon pahaa. Musiikin voi nimittäin valjastaa myös synnin ja valheen palvelukseen. Esimerkiksi Areioksen aikaan harhaoppisten areiolaisten virret levittivät voimakkaasti sieluille vaarallista väärää oppia, joka vei ihmisiä kadotukseen. Myönteisenä esimerkkinä puolestaan, uskonpuhdistuksen aikaan Rooman kirkko valitteli sitä, kuinka suuri vaikutus Lutherin virsillä oli kansaan.

Meidän tuleekin olla sen tähden tarkkoja siitä, että käyttämämme virret ja hengelliset laulut ovat sellaisia, jotka rakentavat meidän hengellistä elämäämme, eivätkä tuhoa sitä. Hyvät hengelliset virret ja laulut ovat parhaimmillaan mei-

dän uskomme luja perustus ja tuki, sillä musiikin kautta Jumalan sana voi painua hyvin syvälle meidän sieluunne. Niinpä Raamatussa kehoitetaan meitä: ”Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen toisianne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämässänne.” (Kol. 3:16) Musiikki on aivan erinomainen väline opettaa ihmisille Jumalan sanaa. Lapsena opitut laulut saattavat olla niitä ainoita asioita, jotka pysyvät ihmisen muistissa vielä muistisairauden viimeisissäkin vaiheissa, kun kaikki muu on jo unohdettu.

Rohkaisenkin kaikkia perheitä mahdollisuuksien mukaan laulamaan kotonaan hyviä virsiä ja hengellisiä (Siionin kanteleen) lauluja, ei vain kotihartauksissa, vaan muutenkin päivän mittaan, sikäli kuin arki ja tilanteet sen sallivat. Lapset nauttivat luontaisesti musiikista, joten heidät on usein helppo saada innostumaan laulamisesta ja soittamisesta.

Kun on puhe hengellisistä lauluista, niin tärkeää on tietenkin ennen kaikkea se, että pääpaino lauluissa olisi Jeesus ja se, mitä Jeesus

on tehnyt meidän puolestamme ristillä. Toki lauluja muistakin aiheista tarvitaan. Mutta Jeesuksesta ja hänen sovitustyöstään ei koskaan voi laulaa liikaa. Jos aina todella tajuaisimme, kuinka ihmeellistä ja suurta on se, että Jumala itse on sovittanut meidän syntimme ristillä ja pelastanut meidät kadotuksesta, jonka me olemme täysin oikeutetusti ansainneet, niin emme me voisi olla hetkeäkään veisaamatta Jumalalle kiitosta ja ylistystä kaikista hänen suurista teoistaan, joilla hän on osoittanut rakkauttaan koko ihmiskuntaa kohtaan. Täyttäköön siis myös tämä paastonaika ja pääsiäinen meidän sydämemme niin, että veisaamme Jumalalle kiitosta siitä, että Jeesus on kuollut puolestamme ristillä ja noussut kuolleista sen vakuutena, että mekin saamme kerran häneen kasteen ja uskon kautta yhdistyneinä nousta kuolleista iankaikkiseen elämään. ”Täytyykää Hengellä, puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämässänne Herralle, kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.” (Ef. 5:18–20)

Dani Puolimatka

Elämää

ristiinnaulitun Jeesuksen kanssa

Monella on vanhemmilta tai sukulaisilta lahjaksi saatu rippiristi. Siihen voi liittyä rakkaita tunteita ja muistoja. Rippiristi muistuttaa toisesta arvokkaasta lahjasta: ristiinnaulitusta Jeesuksesta. Hän on Isän rakkautenlahja kaikille ihmisille.

Risti on kristityille niin tärkeä, koska Jeesus on ristinkuolemallaan sovittanut kaikki synnit. Kaikki ihmiset ovat syntisiä ja tarvitsevat Vapahtajaa. Jeesukseen uskova saa syntinsä Jeesuksen tähden anteeksi. Jokainen konfirmoitu on tunnustanut uskonsa ”Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka – – ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, nousi kolmantena päivänä kuolleista.” Tähän uskoon jokainen kristitty on kastettu. Sen uskon varassa hän myös pelastuu, niin kuin Jeesus sanoi: ”Joka uskoo ja on kastettu, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen”. (Mark. 16:16)

Uskosta on tärkeä pitää kiinni. Uskon säilyminen ei ole itsestäänselvyys. Sekä uskovan sisällä että hänen ympärillään on paljon sellaista, mikä uhkaa uskoa. Varsinkin nuorena toisten ihmisten mielipide vaikuttaa paljon. Koulu- ja opiskelumailmassa voi tuntua, että uskonsa kanssa on kovin yksin. Nuoruus on myös aikaa, jolloin moni kyseenalaistaa kotona opittuja asioita ja pohtii elämän suuria kysymyksiä. Jeesus tahtoo olla mukana tässäkin elämänvaiheessa. Kristitty saa kasvaa aikuisuuteen hänen kanssaan ja samalla varttua uskossa.

On tärkeää tulla säännöllisesti Jeesuksen luo, Jumalan sanan ja sakramenttien ääreen. Niissä Jeesus tulee omiensa luo. Evankeliumin sanalla ja ehtoollisen sakramentilla Jeesus antaa synnit anteeksi, vahvistaa uskoa ja synnyttää rakkautta. Ristiinnaulittu Vapahtaja antaa itsensä meille. Hän on kärsinyt ja kuollut puolestamme antaakseen meille iankaikkisen elämän. Jokapäiväisen Jumalan sanan käytön kautta usko saa ravintoa. Seurakunnan jumalanpalveluksessa kristityt ovat yhdessä ristiinnaulitun Jeesuksen läsnäolossa ja vastaanottavat hänen ihmeelliset lahjansa. Samalla Jeesus tahtoo heidän vahvistuvan seurakunnan keskinäisessä yhteydessä. Hän

NUORTEN palsta

haluaa jokaisen löytävän oman paikkansa siinä. Nuorelle se on osa hengellistä aikuistumista.

Usko vaikuttaa kristityissä. Apostoli Paavali kirjoitti: ”Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa” (Gal. 2:19–20) Salatulla tavalla Jeesus elää uskovissaan ja muuttaa heidän elämäänsä. Uskovat on kastettu Jeesuksen kuolemaan, ”että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.” (Room. 6:4) Se on elämää Jeesuksen kanssa uskossa ja rakkaudessa. Sitä eletään joka päivä koulussa, työssä ja kotona. Usko kulkee mukana arjessa. Jeesuksen opetuksen ja esimerkin mukaan kristityt pyrkivät noudattamaan Jumalan kymmentä käskyä ja rakkauden kaksoiskäskyä ”rakasta Herraa, Jumalaasi yli kaiken, ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”

Kristittyinä eläminen perustuu Jeesuksen rakkauteen. Hän on rakastanut syntisiä ihmisiä niin paljon, että kärsi ja kuoli ristillä, jotta me saisimme syntimme anteeksi. Koska hän on rakastanut meitä ja pelastanut meidät, mekin tahdomme rakastaa häntä ja seurata häntä.

Aina Jeesuksen kanssa eläminen ei ole helppoa. Elämässä on vastoin käymisiä. Joskus kristityt joutuvat kokemaan niitä uskonsa takia. Jeesus on kuitenkin kanssamme niissä kaikissa. Hän on ollut ”kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä”. (Hebr. 4:15) Jeesus on kokenut ihmiselämän vaikeudet ja tietää millaista se on. Siksi hän voi lohduttaa. Ristiinnaulitun Jeesuksen kanssa jaksamme kantaa omaa ristiämme.

Rippiristi riippuu monella kaulassa. Tärkeintä on kuitenkin, että kannat Kristuksen ristiä joka päivä sydämessasi: usko ristiinnaulittuun Kristukseen, joka on kuollut puolestasi. Elä hänen kanssaan. Säilytä usko, jonka kasteessa sait. Jeesus tahtoo kulkea kanssasi kaikissa elämänvaiheissa, sillä hän on kuollut puolestasi ja rakastaa sinua.

Vesa Hautala

Nooan ennustus

Raamatussa puhutaan ennustuksista. Tiedätkö, mikä ennustus on? Kun Pyhä Henki ilmoitti jollekulle jonkin tulevan asian, se oli Raamatussa ennustus. Niin Pyhä Henki pani Nooan ennustamaan poikiensa tulevia kohtaloita.

Viime numerossa puhuimme Nooan pojista. Heistä Seem oli Jumalaa pelkäävä. Hänestä tuli seemiläisten kansojen esi-isä. Aabraham ja israelilaiset polveutuivat Seemista. Seem oli Jeesuksen esi-isä.

Haamista tuli haamilaisten kansojen esi-isä. Haam tarkoittaa lämmintä ja kuumaa. Heistä polveutuvat tummaihoiset kansat. Mm. egyptiläiset ja etiopialaiset ovat haamilaisia.

Kanaan oli Haamin poika. Hän pilkkasi Nooaa isänsä Haamin kanssa. Se oli paha asia Jumalan silmissä. Nooa ennusti: "Kirottu olkoon Kanaan, olkoon hän veljiensä orjain orja." Tämä kova kohtalo tuli monille haamilaisille ja kanaanilaisille. He ovat joutuneet historian aikana kärsimään monella tavalla pahojen välityksellä. Kuitenkin haamilaisistakin moni pelastui. Siitä saamme lukea Vanhan testamentin kirjoituksista. Uudessa testamentissa Jeesus ylistää erään kanaanilaisen naisen uskoa. Jumalan hyvä tahto on pelastaa eikä hukuttaa.

Nooan vanhin poika oli Jaafet. Hänestä Nooa ennusti, että hän tulisi asumaan Seemin majoissa. Se tarkoittaa hengellistä asumista. Se on toteutunut erityisesti Uuden Liiton aikana, kun kristinusko levisi pakanamaille. Meikin olemme Jaafetin jälkeläisiä. Kun evankeliumi on tullut meille ja olemme saaneet sen uskoa, olemme siirtyneet asumaan Seemin majoihin.

Rukous

Rakas Jumala, minä kiitän sinua, että saan asua siellä, missä minulle julistetaan evankeliumia Vapahtajasta. Rukoilen sinua. Saata myös muut ihmiset uskomaan evankeliumi, että he pääsisivät taivaaseen. Aamen.

LAPSILLE

Kielet

Kaikki ihmiset maapallolla Nooan jälkeen ovat peräisin hänen kolmesta pojastaan. Vedenpaisumukseen jälkeen kaikilla ihmisillä oli sama kieli. Sitä kesti noin sata vuotta. Kun he kulkivat Araradelta itään, he löysivät ihanan maan ja asettuivat sinne asumaan. He sanoivat toisilleen: "Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli kaiken maan." He halusivat olla mahdava kansa ja pysyä koossa.

Ja he alkoivat tehdä tiiliä ja rakentaa.

Tämä ei kuitenkaan miellyttänyt Herraa. Hän ei halunnut heidän pysyvän yhtenä kansana. Mitä Herra nyt teki? Hän sai heidät puhumaan vähitellen eri kieliä. Silloin he eivät enää ymmärtäneet toisiaan ja he lakkasivat rakentamasta. Yksi muutti sinne, toinen tänne. Monet pysyivät siellä, missä he olivat alkaneet rakentaa.

Kaupunkia, jota he olivat olleet rakentamassa, sanottiin Baabeliksi, se on "sekoitukseksi". Sillä siellä rakas Jumala sekoitti heidän kielensä. Mutta kaupungista ei tullut niin suurta, kuin he olivat aikoneet, eikä myöskään tornista.

Niin ovat eri kielet syntyneet. Mutta rakas Jumala tahtoo, että evankeliumi rakkaasta Vapahtajasta saarnataan kaikilla kielillä kaikille kansoille.

Rukous

Rakas Jumala, suo että evankeliumi rakkaasta Vapahtajasta saarnataan kaikilla kielillä, että ihmiset voivat sen uskoa ja tulla taivaaseen. Aamen.

Carl Manthey-Zorn, Weide meine Lämmer, suom. toimittanut Markku Särelä

LAPSILLE

Samarialaiset

Jeesuksen puhuessa samarialaisen naisen kanssa hänen opetuslapsensa palasivat. He olivat näet käyneet ostamassa ruokaa. Heitä ihmetytti, että Jeesus puhui naisen kanssa. Mutta kukaan ei kysynyt häneltä mitään.

Kun opetuslapset olivat tulleet, vaimo jätti ruukkunsa, meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille: Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaiken, mitä olen tehnyt, liekö hän Kristus. Silloin ihmiset lähtivät kaupungista Jeesuksen luo.

Sinä aikana opetuslapset pyysivät Jeesusta: Opettaja, syö. Mutta Jeesus ei koskenutkaan ruokaan. Opetuslapset kyselivät: Onko joku tuonut hänelle ruokaa?

Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa." Enemmän kuin ruoka Jeesukselle merkitsi se, että hän saattoi tehdä uskoviksi ja pelastaa kurjia syntisiä. Nyt oli joulukuun puoliväli, ja huhtikuun puolivälissä alkoi siinä maassa sadonkorjuu. Sen tähden Jeesus sanoi: "Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.'" Sitten tuli Syykarin kaupungista ihmisiä valkoisissa vaatteissaan. Ja he olivat halukkaita uskomaan Jeesukseen, koska vaimo oli heille sanonut: Hän on sanonut minulle kaikki, mitä olen tehnyt.

Sitten Jeesus sanoi: "Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja saisivat yhdessä iloita. Sillä tässä on sana tosi, että toinen on kylväjä ja leikkaaja toinen. Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan, mistä te ette ole vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."

Haluatko, rakas lapsi, ymmärtää nämä sanat? Kuka tässä oli kylväjä? Herra Jeesus. Hän oli kylvänyt uskon siemenen naisen sy-

LAPSILLE

dämeen. Kuka tässä kylvi edelleen? Nainen. Hän kertoi kaupungin asukkaille Jeesuksesta ja kutsui heitä Jeesuksen luo. Ja näiden ihmisten sydämiin Jeesus tahtoi kylvää lisää uskon siemeniä.

Keitä olivat tässä leikkaajat ja sadonkorjaajat? Opetuslapset. Heidän piti tehdä nämä ihmiset kypsiksi ja lujiksi uskossa. Näin oli aina niin kauan kuin Jeesus oli täällä maan päällä: Hän kylvi, opetuslapset leikkasivat ja kokosivat.

Myöhemmin, kun Herra Jeesus oli noussut ylös taivaaseen, toiset opetuslapset kylvivät, toiset leikkasivat ja kokosivat (1 Kor. 3:5–8). Ja molemmat saivat Jumalalta armopalkan. Niin on yhä vieläkin: toinen kylvää, toinen leikkaa ja kokoaa. Vihdoin molemmat, Herra Kristus ja hänen opetuslapsensa, iloitsevat siitä keskenään ikuisesti taivaassa.

Kun nyt samarialaiset tulivat Jeesuksen luo, he pyysivät Jeesusta jäämään heidän luokseen. Hän viipyi kaksi päivää opetuslapsineen heidän luonaan kaupungissa. Millaisia siunauksen päiviä ne ovatkaan olleet!. Nyt vielä monet muut uskoivat Jeesuksen, kun he kuulivat hänen sanaansa. He sanoivat naiselle näin: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja."

Rakas lapsi! Tämä on oikea usko, jonka sinä itse olet oppinut tuntemaan Jumalan sanasta, että Jeesus on Vanhan testamentin lupaama Messias eli Kristus ja sinun ja koko maailman Vapahtaja.

Rukous

Minäkin uskon Jeesukseen. Auta minua tuomaan myös muita Jeesuksen luo ja sanomaan, että he uskoisivat sinuun. Aamen.

Kuninkaan virkamies

Jeesus meni jälleen Galileaan. Mutta hän ei mennyt Nasaretiin, jossa hän oli elänyt kolmanteenkymmenenteen ikävuoteen asti. Hän oli näet itse sanonut, ettei profeetta ole otollinen kotikaupungissaan. Kun hän nyt oli Galileassa, hänet ottivat iloiten vastaan ne, jotka olivat nähneet hänen ihmeitään Jerusalemissa pääsiäisjuhlilla. Mutta se ei ollut kuitenkaan oikeata uskoa. Ja Jeesus tuli jälleen Kaanaan, jos hän oli tehnyt ensimmäisen ihmetekonsa.

Kapernaum oli viiden kuuden tunnin kävelymatkan päässä Kaanasta. Siellä oli eräs kuningas Herodes Agrippan virkamies. Hänen poikansa oli kuolemansairas. Kun isä kuuli Jeesuksen tulleen Kaanaan, hän meni sinne ja pyysi Jeesusta tulemaan Kapernaumiin ja parantamaan hänen poikansa.

Jeesus sanoi hänelle: "Jos te ette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko." Te haluatte nähdä vain merkkejä; muuten te ette usko minuun.

Mutta virkamies pyysi: "Tule ennen kuin poikani kuolee," Silloin Jeesus sanoi: "Mene, poikasi elää." Mies uskoi Jeesuksen sanan ja meni. Se oli noin kello yksi iltapäivällä. Hän olisi voinut olla iltaan mennessä Kapernaumissa. Mutta miksi? Jeesus oli sanonut: "Poikasi elää." Hän oli väsynyt aamuista matkastaan. Hän yöpyi matkallaan. Aamulla hän jatkoi matkaa. Kun hän tuli lähelle Kapernaumia, hänen palvelijansa tulivat vastaan ja huusivat: "Poikasi elää." Silloin hän kysyi, mihin aikaan hän oli parantunut. He vastasivat: Eilen kellon yhden aikaan lähti hänestä kuume. Silloin isä tajusi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut: "Poikasi elää." Ja hän ja hänen koko perheensä tulivat todella Jeesukseen, Vapahtajaan, uskoviksi.

Tämä oli Jeesuksen toinen ihme Galileassa,

Rakas lapsi! Pelkällä sanalla ollen itse kaukana Jeesus paransi kuolemansairaana pojan. Siitä näet, mikä Jeesus on. Pojan isä luotti pelkkään Jeesuksen sanaan, vaikka hän ei vielä nähnyt paranemista. Oikea usko luottaa pelkkään Jeesuksen sanaan, vaikka ei näekään sitä, mitä Jeesus sanoo. Luota sinäkin samoin Jeesuksen sanaan. Kulje koko elämäsi Jeesuksen sanan kanssa kuolemaasi asti. Niin, siihen asti.

Mitä Jeesus sanoo? Näin: "Joka uskoo minuun, se elää, vaikka olisi kuollut"(Joh. 11:25). Silloin näet, että elät, elät ikuisesti.

Rukous

Herra Jeesus! Anna minulle Pyhä Henkesi, että minä kurja syntinen ihminen aina sekä elämässä että kuolemassa luotan sinun sanaasi. Amen.

Valoa kohti

Tänä talvena Etelä-Suomessa on ollut hyvin vähän lunta. Siksi sydäntalvi on ollut hyvin pimeä, ulkona kaikkialla on ollut aivan mustaa. Mutta nyt kevään tulo on entistäkin suurempi ilo. Päivät pitenevät ja valo lisääntyy kaiken aikaa. Mielikin tulee keveämmäksi, kun kesän tulo lähenee.

Valon lisääntymistä ihmetellessä mieleen nousee Raamatun sana: ”Mutta vanhurskasten polku on kuin aamurusko, joka kirkastuu kirkastumistaan sydänpäivään saakka. Jumalattomain tie on kuin pimeys: eivät he tiedä, mihin kompastuvat.” (Sananl. 4:18–19)

Sitä taivaallista kirkkautta emme täällä voi täysin edes aavistaa. Jeesus on maailman valo ja taivaassa saan katsoa hänen kirkkauttansa kasvoista kasvoihin. Tätä odotellessa mietin psalmistan sanoja, että vanhurskasten polku kirkastumistaan kirkastuu. Jokainen elämän päivä on lähempänä perille tuloa kuin edellinen päivä. Rukoukseni on, että Herran Jeesuksen armo kirkastuisi minulle aina vain paremmin, niin minunkin polkuni kulkisi valoa kohti.

Mummi

"Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle. Ja Jeesus sanoi heille: "Kaikki te loukkaannutte, sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat hajotetaan.' Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan." Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä." Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun

kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä." Ja samoin sanoivat kaikki muutkin. Ja he tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen." Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen; ja hän alkoi kauhistua ja tulla tuskaan. Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa." Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi, ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!" Ja hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa? Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko." Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat. Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat. Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut; katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. Nouskaa, lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, on lähellä."

Mark. 14:26-42

*Oi suuri Voitonruhtinas,
Sä Juudan jolopeura,
Sua kiittää aina voitostas
Sun pyhiesi seura.
Sä kuolon kahleet katkaisit
Ja portit taivaan aukaisit,
On päässä voiton kruunu.*

*Paul Gerhardt.
VK 1938 nro 75;5*

STLK:n kirjamyyntiluettelo ja hinnasto 2015 €

Aamoksen kirja, käänös ja selitys (M. Särelä)	2,50	Seurakunnan oikeudesta ja saamavirasta (M. Luther)	6,00
Apostoli Paavalin Roomalaiskirjeen selitys (G. Stöckhardt)	30,00	Sovituksen Sana (R. Efraimson)	20,00
Apostoli Pietarin ensimmäisen kirjeen selitys (G. Stöckhardt)	20,00	Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928-1968 (A. A. Uppala, M. Särelä)	1,00
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00	Säämöt 2004 (STLK:n ja Tunn. Lut. Srk:en yhdyskuntajärjestys)	3,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkoliittoja (A. A. Uppala)	1,00	Tekijänoikeudesta maailmaan - Taustaa 1. (K. Pälkö, M. Särelä)	8,00
Helmiä (E. Voima, O. Lappalainen)	4,00	Kehitysoopin kulisista - Taustaa 2. (K. Pälkö) 10,00	
Herrani elää (R. Efraimson)	20,00	Alusta viimeiseen aikaan - Taustaa 3 " 12,-	
Iso katekismus, ven.-kiel. (M. Luther)	12,00	Tieni johdata taivaaseen (V. Apponen)	8,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (M. Särelä)	0,50	Tunnustukselliset seurakunnat syntyvät (A. A. Uppala)	17,00
Jeesus elää, runokirja (G. A. Aho)	5,00	Tähän asti on Herra meitä auttanut,	
Jeesus on tosi Jumala (M. Särelä)	2,50	STLK:n 50 -vuotisjulistajulkaisu	3,50
Katso Jumalan Karitsa (G. A. Aho)	5,00	Täksi päiväksi (C. M.-Zom)	20,00
Kirkko ja virka (C. F. W. Walther)	18,50	Vanhun testamentin esikuvia Jeesuksesta (G. A. Aho)	2,50
Kirkkokuri vaelluksen asioissa (M. Särelä)	1,50	Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), ven.-kiel.	25,00
Kirkkokysymys (A. A. Uppala)	20,00	95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (M. Särelä)	1,00
Kootelkaa kaikki (toim. M. Särelä)	1,50		
Kolossan seurakunta (M. Särelä)	2,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristinoppi, (englannin-, latvian-, liettuan-, ruotsin-, suomen-, venäjän-, vironkielinen)	12,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristuksen kuuliaisuus (M. Särelä)	8,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristus meidän edestämme - Teesejä vanhurskauttamisesta (M. Särelä)	17,00	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (M. Särelä)	3,50	Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 32-50 (M. Luther) (jäsenille 35,-)	49,00
Kärsivälliset ahdistuksessa - Lohdutusta sairaille ja masentuneille	5,00	Kirkkopostilla I, II, III ja Huonepostilla (M. Luther)	200,00
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00	Kirkon sananpalvelijan asettamisesta (M. Luther)	10,00
Lapsikaste on raamatullinen (M. Särelä)	5,00	Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (R. Preus)	3,50
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00	Kristuksen ehtoollisesta, suuri tunnustus (M. Luther)	35,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, ven.-kiel.	32,00	Raamatun inspiraatio (R. Preus)	14,50
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja ylihenuudesta), ven.-kiel.	10,00	Uskon pyhä salaisuus (J. Gerhard)	37,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00	Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksisen teologiassa (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätiälän muistelmiin (A. A. Uppala)	1,00	Voimattomalle voimaa (G. A. Aho / L. Koskenniemi)	10,00
Oikea näkyvä kirkko (C. F. W. Walther)	17,00		
Paavali pakanain apostoli (T. Matikainen)	8,00	LUTERILAINEN -lehti, vuosikerran tilaus ulkomaille 35,00, kotimaahan 25,00	
Paikallisseurakunta (C. F. W. Walther)	17,00	Luterilainen -lehti, irtonumero (tuusin mro maksullinen, vanhoja maksutta)	4,00
Pyhän kasteen sakramenti (G. A. Aho)	0,50	Lähetystyöhön tarkoitettujen suurempien kirja-tilausten hinnasta voidaan neuvotella erikseen.	
Raamattu opettaa (Brief Statement - LCMS, suom. M. Särelä)	1,00	Postitse tilatessa hintaan lisätään toimituskulut	
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto (LCMS, suomennos M. Särelä)	2,50		
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (S. H. Nafzger)	5,00		
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. M. Särelä)	0,50		
"Rauha teille!" Saamakirja osa 1 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakirja osa 2 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakirja osa 3 (M. Särelä)	15,00		
"Rauha teille!" Saamakirja osa 4 (M. Särelä)	15,00		
Rukous joka päivälle	0,50		
Saamavirka on Kristuksen käsky (M. Särelä)	17,00		
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (M. Särelä)	6,00		
Sana on elämän lähde, venäjänkielinen (M. Särelä)	8,00		

Tieni johdattaa taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän -rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjasen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä juokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

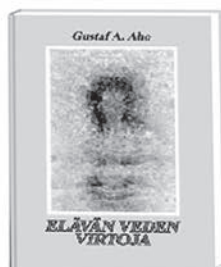
Rupert Efraimsonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimsonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimsonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Säreälän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta.

Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreälä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirikko on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa *Luther* vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreälä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on säättänyt tämän jalon viran selujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valittavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Säreälän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Pääsiäisjuhla

Lahdessa 5.4.2015

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus

Ruokaväliaika

13.30 Päiväjuhla

Esitykset aiheista:

"Kristuksen ylösnousemus antaa iankaikkisen elämän varman toivon" ja "Kristuksen ylösnousemus antaa innon evankeliumin työhön."

Lisäksi alku- ja päätöshartaus, yhteislauluja ja musiikkiohjelmaa.

Tervetuloa!

Korjauksia

Viime numerossa olivat Nooan poikien nimet ikävästi vaihtuneet kahdessa kohdassa lapsille tarkoitetussa kirjoituksessa Mitä Haam teki sivulla 32. Lauseen "Kun Seem ja Haam sen kuulivat, he ottivat peitteen..." tulee kuulua: "Kun Seem ja Jaafet sen kuulivat, he ottivat peitteen..." Lauseen "Rakas lapsi, älä ole kuin Seem ja Kanaan..." tulee taas kuulua: "Rakas lapsi, älä ole kuin Haam ja Kanaan..."

Sisällysluettelosta oli jäänyt pois Markus Mäkinen-Tainan kirjoitus Terrorismi on lopunajan merkkejä. Itse kirjoitus toki oli lehdessä sivuilla 25–26. Toimitus on kovin pahoillaan.

Kastettu

Emma Amanda Donin, syntynyt 4.12.2014, kastettu
28.2.2015 Kontiolahdella.

*"Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette
Kristuksen päällenne pukeneet" (Gal. 3:27).*

SUOMEN TUNNUSTUKSELLINEN LUTERILAINEN KIRKKO

Toimintatietoja

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* joka sunnuntai klo 11. HPE 8.2., 8.3., 29.3., 12.4. ja 10.5. *Pyhäkoulu* su 19.4., 26.4., 17.5 ja 31.5. klo 10. *Opetussarja Augsburgin tunnustuksesta* sunnuntaisin klo 10 (ei 5.4.). Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 5.4. (ks. pääsiäisjuhla Lahdessa)

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* (HPE) su 19.4. ja 17.5. klo 14.

Joensuu/Kontiolahti, *Jumalanpalvelus* (HPE) ke 15.4. ja 20.5. klo 19.

Jyväskylä, *jumalanpalvelus* sunnuntaisin klo.16:00. Parilliset viikot Brockwellilla, parittomat viikot (HPE) Keisaloilla. Brockwell, Tyypäläntie 8 C 19; Keisala, Keskisentie 1 B 55. Huom. ei jumalanpalvelusta 5.4. eikä 3.5.

Keuruu / Haapamäki, *Jumalanpalvelus* to 9.4. klo 13.

Kokkola, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 10.4. ja to 7.5. klo 18.30.

Kyyjärvi, *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 10.4. ja to 7.5. klo 14.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 10. HPE 5.4. (klo 11), 19.4., 26.4., 17.5., 24.5., 31.5. HPE myös *kiirastorstaina* 2.4. klo 17. *Raamattutunti* ke 8.4., 22.4., 6.5. ja 27.5. klo 15. *Pääsiäisjuhla* su 5.4. alkaen *ehtoollisjumalanpalveluksella* klo 11.

Mänttä, *jumalanpalvelus* (HPE) pe.

22.5., klo.13.00. Sihvola, Etelätie 3 A 2. **Pori**, Marttala, Valtakatu 7: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 11.4. ja 9.5. klo 17. **Siitamaaja**: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai 3.5. alkaen klo 11. Poikkeus: la 23.5. *ehtoollisjumalanpalvelus* klo 11 ja *kirkkokunnankokous*. Ei jumalanpalvelusta 24.5.

Lasten raamattuleiri ja esirippikoulu 10.-14.6.

Tampere, Marttala, Hämeenpuisto 39 A: *Jumalanpalvelus* joka sunnuntai klo 14 huhtikuun loppuun asti. HPE 26.4. Poikkeus: ei jumalanpalvelusta 5.4. (pääsiäisjuhla Lahdessa).

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelus* la 11.4. klo 15. *Helatorstain juhla* alkaen *jumalanpalveluksella* to 14.5. klo 11.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 8.5. klo 15.30.

Vaasa, Marttala, Kirjastonkuja: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 11.4. ja 9.5. klo 11. Muualla pyyntöjen ja sopimuksen mukaan.

Kirkkokunnankokous
Siitamajalla Orivedellä
la 23.5.2015.

Pastori **Kimmo Närhi**,
Rajakatu 7, 15100 Lahti. Puh. 040
7567 659, sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com

Pastori **Edward Brockwell**,
Tyypäläntie 8 C 19 40250 Jyväskylä. Puh. 050 4331100, sähköposti
ebrockwe@gmail.com

www.luterilainen.com

Sisällys:

Onko Kristuksen risti unohtunut, Martti Luther.....	42
Kristuksen ylösnousemus - ristinkuoleman aamen, MS.....	43
Pyhä kirouksen puulla, VH.....	44
Vanhurskas väärin puolesta", MB.....	46
Haavoitettu meidän rikostemme tähden, DP.....	47
Kristus meidän edestämme - uskon kohde, MM-T.....	49
Ryövärin kääntymys ristillä, MB.....	51
Jeesuksen pyhä veri, EB.....	53
Tunne Jeesus ristiinnaulittuna, EB.....	55
"Pimeys tuli yli kaiken maan", MS.....	57
Ilo Jeesuksen täytetystä työstä, KN.....	58
Jeesuksen risti synnyttää uhrautuvaa rakkautta, KN.....	59
Kristuksen risti hiljentää, VH.....	60
Laula Jeesus-lauluja, DP.....	62
Nuorten palsta: Elämää ristiinnaulitun Jeesuksen kanssa. VH.....	64
Lapsille, CMZ.....	66-70
Valoa kohti, Mummi.....	71
Mark. 14:26-42.....	72
Oi suuri voitonruhtinas, PG.....	74
Ilmoituksia ja kirjoja.....	75-78
Toimintatietoja.....	79
Kansi: Jeesus ja Maria Magdaleena, Kimmo Pälikkö	

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: FI74 5700 0220 0405 23,
Helsinki: FI75 1270 3000 0189 73. Luterilainen-lehti, tilausmaksut ja lahjoitukset
Luterilaiselle: FI15 8000 1700 3033 09. Kirkkokunta: 1) FI86 2205 1800 0215 59.
Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 4200, ulkolähetys
7003, opintorahasto 7100. 2) Kirjamyynti FI44 8000 1801 4770 85.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.
Tilaushinta 2015: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e
Toimitus: Päätoimittaja: Markku Särelä, Siitamaja 36, 35300 ORIVESI
puh. 040-5200579. Sähköposti markku.sarela@kolumbus.fi
Taitto, kuvitus: Kimmo Pälikkö.
Tilaukset, osoitteenmuutokset yms. pyydetään lähettämään joko tavallisena
postina tai sähköpostina os.: Luterilainen c/o Leena Särelä, Ullanmäentie
11 A 11, 02750 Espoo. Sähköposti: leena.sarela@luukku.com. Jos se ei ole
mahdollista, niin muutokset voi antaa puhelimitse päätoimittajalle.
Tilausmaksut, Luterilainen-lehden pankkitilille numero: FI15 8000 1700
3033 09
Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com